

හොඳම ගීත රචකය, හොඳම ගායිකාව, හොඳම භාගකයා සඳහා ජනාධිපති සම්මාන ශ්‍රීත්වයම තමන් අධීක්ෂණය කළ පුද්ගලවරයාට හිමි වූ සඟුරු පවුලේ අය සමඟ බෙදා හදා ගත්තේ.

සිරිපාල සහ රන් මැණිකා විභූතියේ තීරකතා රචක වශයෙන් හත් වැනි කවිදුලි විභූතියට උළුල නියෝජනය කළ අවස්ථාවේ දී ඉන්දිය අගමැතිනි ඉන්දිරා ගාන්ධි සමඟින්.

අපේ ජීවිත වඩාත් සුපුරුදු වන්නේ එම ජීවිතවලට හිතර මානුෂික ලක්ෂණයන්ගෙන් හෙවි සද්චර්යාත් එක් වූ කල්හිය. ධර්මයේ මනිනේ නම් වූ සොළොස් කලාකරුවා මගේ වෛරය පුවත්පත් කලා ජීවිතයේ මට මුණ ගැසී ඇති එවන් උත්තමාංගයන්ගෙන් සපිරුණු මිනිසකු ලෙස හඳුන්වා දිය හැක්කෙයි.

ධර්මයේ මනිනේ කලා ක්ෂේත්‍ර ගණනාවකම විහිද පැතිර ගිය ප්‍රතිඵලයක් වූවේ. මුලින්ම ඔහු කෙටි කතාකරුවෙකි. ඉතින් බිහිවී කවියකු, ගීත රචකයකු, පුවත්පත් කලාවේ දියකු, විභූතියේ නාටක රචකයකු, විභූතියේ අධීක්ෂකවරයෙකු හා පරිසර වාසීන් ලෙස කලා ක්ෂේත්‍රයේ නගිවී කලාකරුවෙකු විය.

යනින් ඔහු ලියූ 'ජීවිතයක සටහන්' නමැති කෙටි කතාවට ද පළමු තැන ලැබීණි. 'ජනාලේ මම' 'ජනනා' පත්තරේට කෙටි කතා 73 ක් ලිවීවා. ඒ එකක් වත් පළ වූයේ නැත. මෙලිය පු 74 වැනි කෙටි කතාව තමයි පළ වූයේ. ගමයේ මහනුවරත් නම ලේඛන ජීවිතයේ ආරම්භක යුගය සමරමින් මා සමඟ කියා ඇත. එක රැසින් නව කතා, කෙටි කතාකරුවකු වි රාජ්‍ය සම්මාන දීනා ගන්නට ද පොර බදුන ඇතමුත් ඔහුගේ මේ කැපවීම ආදර්ශවත් යැයි මම සිතමි. ධර්මයේ මනිනේ පුවත්පත් කලා ජීවිතයටත් ගෙන ඇත්තේ 'සිංහල බොද්ධියා' පත්‍රයේ කේලපත් කියවන්නකු වශයෙනි. ඉන්පසු ඔහු 1960 දී 'ලංකාදීප' පුවත්පතට බැඳුණේය. ඔහුගේ නිර්මාණශීලී ලේඛනය වැඩුණේ 'ලංකාදීපයේ' සිටියදී ඔහුට ඇසුරු කරනට ලැබුණු 'ජනාලේ' පුවත්පත් කලාවේදීත් ගෙනාපයේ දැඩි කීම නිසා රැඳී. විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලන්දර්ශන මාහට සිංහ, කරුණාදේව ජයලත්, මහාමාම දිසානායක, පෙරලුණේ නිලක, දිගොඩ පියදස වැනි ජනාකාරීන්ගේ ආහාපයෙනි. මට මතකයි එක දවසක් දිගොඩ පියදස මට දුන්න උපදේශයක්. යමක් ලියන කොට මුලින්ම ගීතක් නිකුත් ලියන දේ ගැන කෙමෙයි. නොලිවිය යුතු දේ මොන

වද කියලයි. ඒක අදටත් ආශ්‍රිතයක් වනොද උපදේශයක්. ගමයේ මහනා නාහා චලෙස කියා ඇත. ගීත රචකයකු ලෙස ස්වකීය ප්‍රතිඵලය වනුයේ මාගේ පුද්ගලිකව නොමැති ආහාසයක් වූයේ ශ්‍රී ලන්දර්ශන මාහට සිංහයේ වූයේ සමගමයි. 'මාහට සිංහයක් කවියක් ලිවීම ඒක මට පොත් වන සිරිතක් තිබිණ. මම ඒ කවිය කියවලා කියමනි ඇඟවීමක් කරනවා. මාහට සිංහයක් අලුත් පරපුරට ආදරය කළ සුන්දර පත්තරකාරයෙක් සුන්දර කවියෙක්. ධර්මයේ මනිනේ පුවත්පත් සංගීතය ආරු. ඒ වන්නේ ගමයේ ගුවන් විදුලි වැඩ සටහනකට ගීත නාටක ගෙලියෙන් ගීත කීපයක් රචනා කළේය. එය ඔහුගේ ගීත රචනා ජීවිතයේ ආරම්භයයි. ඔහු ලියූ පළමු කේවල ගීතය (මි. මාගේ ප්‍රේම මාතා) ඒ. එස්. ඩී. රාණි පෙරේරා විසින් ගායනා කරන ලදී. ගමයේ පුද්ගලිකව ම ඔහුගේ ගීතය මවු ගුණ ගීතයක් වීම සුවිශේෂත්වයයි. සිංහල දෙබස් කැවූ 'අම්බලාලි' විභූතියට ගීත කීපයක් ලිවීම ගමයේ ගීත රචකයකු ලෙස ඔහු වූයේ 'කුණාසුරු කොණ්ඩ' විභූතියට ලියූ ගීතවලිනි. එම විභූතියේ එක සියලු ගීවල කර්තෘත්වය ඔහුගේය. 'සුළං කුරුල්ලෝ', 'ආදරයේ රන් විමනේ', 'සංසාර ගමනේ නඟිනා ආහා', 'තංකිනි සුරතල් කපන සරුගල්', 'තරුණ ගීතක මිහිර රැගෙන ආපු කුරුල්ලා' එම ගී පසුවුවයයි. එම ගීත අදටත් ජනප්‍රිය නොවේද?

මෙරට ගීත වංශයේ ජනප්‍රියම ගීත රචකයා කරුණා රත්න අබේසේකර බව කැබැඳි ජනප්‍රිය ගීත රචකයකු ලෙස ගමයේ දෙවැනි වන්නේ ඔහුට පමණකැයි කීම සාධාරණය. 'සුළං කුරුල්ලෝ' 'රැක ගීතා ජෝඩුවයි' 'රූං රූං රූං රූං මිමුණේ' 'මාගේ පුතුට මල්' 'ලොකේ ජීවත් වන්නට ලස්සන මින වේ' 'වන්දන ඇල්ලෙන් කාලා' 'ආදර මල් පවනේ' 'අම්මා වැනේ' වැනි ගමයේ හේ පත්වීදීන් ලියූ වූ ඉතිරි අධිමිත ජනප්‍රියත්වය ගැන අමුතු වෙන්නේ කීව යුතුද? ධර්මයේ මනිනේ ප්‍රේම ගී. මවු - පිය ගුණ ගී රසක් ලියා ඇත. ඒ සියල්ල - ගෙන් ම ප්‍රකට වන එක් පුවත්පත් පත්‍රයකින් ඇතුළු මම සිතමි. ඒ නම උදර මහු - සෙත්වයයි. ඔහු 'හුලවාලි' විභූතියට ලියූ (සුඛල් ජීවිත සිංහ ගායන) 'කුඩා ගම මිද - දහනේ' ගීතය අපි කැලකිල්ලට ගනිමු. එම ගීතයේ අවසන් පද ගතර මෙහෙවිදය. ආල වඩන අකුරු පහේ හේවිල්ල යනි රැව නිදන නඟි පැදුරේ උඩ සිතේ සති ආලේ බිඳුණු ද කුමකට කදුළු හෙලන යයි. ආල වඩන න නේ රුම බෝසත්තම සති

මේ විශිෂ්ට ගේය පද රචකයා අතින් ලියූ වූ ඉතිරි 'සුළං කුරුල්ලෝ', 'ආදරයේ රන් විමනේ', 'ආදර නිල් දුගේ', 'රැක ගීතා ජෝඩුවයි', 'වන්දන ඇල්ලෙන් කාලා' වැනි ගීත ගන්නන් ඒවා මොන තරම් ප්‍රේමාත්මකව පිටුපසට බලනු වටී. එයේදී 'අම්මා වැනේ' වැනි මවු ගුණ ගීතයක් දැරූ උනුලා - තනිව වැල - පෙනා' වැනි පිය ගුණ ගීතයක් ගත් විට ඒවායින් උද්ධරණය වන්නේ අති උත්තර කරවූ මානුෂිකත්වයයි. මහමෙර වැනි බර සිත් උසුලනා බුදු බව බලනා පියවරු වෙසෙනා පුජා... පුජා වේවා ධර්මයේ මනිනේ - කේමල සයන්ගේ 'කවරුල්ල', 'රතු මල්' යන ගීත නාටකවලට පිටපත් රචනා කළේය. ඔහුට කේමල - සයන් සමග එක සංචාරයක නිරත වන්නට ලැබුණේද 'කවරුල්ල' ගීතය විසින් තහරණය කළ පත්තර කීපයක් 'කවරුල්ල' ගීත නාටකය රඟ දැක්වීණි. එම වික සංචාරයේදී මා මි. කේමලා හා වෙර එක් ලායි වැනි වික ජන නායකයන් හා එකම වේදිකාවක් මත ගිඳ සිටීමින් ද වැනිත කුඩා දින සංදර්ශනය කරමින් මම ජීවිතයේ අති උදර කර අවස්ථාවක් ලෙස ගමයේ සුරිඟු කලකුණ.

පුවත්පත් කලාවේදී දියකු ලෙස ගමයේ දැ කලාකරුවා විශිෂ්ට එකකි. වෙනත් මාධ්‍යවේදීන්ගේ අවධානයට හසු නොවන විෂය ක්ෂේත්‍ර කෙරෙහි ඔහු යොමු වූයේය. මරු සිරා (ඩී. ජේ. සිරිපාල) ගේ කතාව, බුටෝ මොනිකා පෙම් පුවත, ගීරගෙර අලුගේ සුවා වූ ලිවිය සිංහේ ගේ කතාව අලුලා ඔහු ලියූ විශේෂාංග ලිපි ආධිකාරයේ සිත් පැහැර ගත්තේය. මෙයින් මරු සිරාගේ කතාව මෙරට ගවේෂණික පුවත්පත් කලාවේ අතිශය වැදගත් අවස්ථාවක් ලෙස ජන - මාධ්‍ය විද්වත්හු සලකති. දිනක් 'ලංකාදීප' අගුරාට පුරා වාර්තා කරුණු ගංගා කඳුකාරවි මරු සිරා ලියූ කවි කීපයක් 'ලංකාදීපය' කාර්යාලයට රැගෙන ආවේය. එම කවි කිය වූ ගමයේ මහනාට කැගුණු පැනය වූයේ මෙවන් කවි සිතක් ඇති තරුණයකු ද මරකයකු මිනි - මරුවකු වූයේ කෙසේ ද යන්නයි. සිරිපාල ගේ කැබැ ජීවිත කතු කොයා දැ මේ ගම - නක මුල ඒ විය. ගමයේ මහනා මරු සිරා නිතරම ගැටපුණු රජරට ප්‍රදේශයේ අගු - රාට පුර, සාලිය පුර, පුලියන්කුලම, නන් - තාසමිකුලම, රඹුල්, ඇලයාපත්තුව, විලව්වය, තැබිටුව, කුම්බිවිටිය මිකුලම වැනි ගම් කණ ගොස් මරු සිරා ගැන තොරතුරු සෙවිවේය. ඒ ගමන් වලදී ඔහුට කුසට අහන්න කැබිට බඩ ඉරිගු කමින් ද, නිසි තව්තැන් පලක් නැතිව ගල් ගුහාවල රැස පුකක් කරමින් ද නොසෙක් ලක් කර ක්‍රියාවත් කී යෙදීමට සිදු විය. ගමයේ මහනා මරු සිරාගේ ජීවිතයට සම්බන්ධ වූ සිටි රුක් මැණික, ලුණු, සිතේ අප්පුගේ බිරිස ලිලි කෝණා, පියදස

ආදර රන් විමනේ පසු මැණික් සඳ

ගේ හදින් වැනි වර්ත මුණ ගැසී මරු සිරා ගැන තොරතුරු විමසුවා පමණක් නොව තොල්කිසි හා උසාවි වාර්තා පිරික්සමින් ද පොලීස් නිලධාරීන් හා බන්ධනාගාර නිලධාරීන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වාමින් උරුම කොරතුරු පිළිබඳ තීරණාත්මක තීරණයන් ගැන විමසීමට කටයුතු කර ගත්තේය.

මරු සිරාගේ වර්තය පිරික්සා බැලීමෙන් ගමගේ මහතාට සාක්ෂාත් කර ගැනීමට වුවමනා වූයේ උප-කීන් හොඳ මිනිසකු වූ, අමමා බුදු වේවා යැයි කියා සිර-පාල මිනීමරුවකු වූයේ, මරුවා සමඟ වාසයට ගියේ කාගේ වරදක්ද යන්නයි. මේ ගවේෂණයෙන් මුහු විගඳ කළේ සමාර කුමයේ වරදින් සිරිපාල නොමඟ ගිය බවයි. මිනීමරුවකු දෙස වුව මානව හත්ති පුරව-කව බැලීමේ දක්වයන් ගමගේ මහතා තුළ පිහිටා තිබූ ආකාරය මරු සිරා කතාවෙන් ස්ථිර වේයි.

පිටපත් 80 දහන අලෙවියක් තිබූ 'ශ්‍රී ලංකාදීප' පත්‍රය පිටපත් එක් ලක්ෂ විධි දහක් දක්වා ශීඝ්‍ර හැග-මක් පෙන්වූ කළේ 'මරු සිරා' කතාව පලවීමෙනි. මරු සිරා කතාව සිතමාවට හැඟ අධාක්ෂ අමරනාත් රජසීලක වරක් කියා තිබුණේ බංකොලොත් වූවන්-පත් ආයතනයක් ගොඩ ගත්තේ මරු සිරා කතාව නිසාවටය.

ගිරගෙරු අලුගොටු නගරයේ උදු ලිවිස් සිංහේ ගැන ගමගේ ලියූ විශේෂාංග පෙළඳ අතර්ඝය. තම ජීවිතයේ තමාට මුණ ගැසුණු අපූර්වතම මිනිසා ලිවිස් සිංහේ බව ගමගේ මහතා මා හා කියා ඇත.

'ලිවිස් සිංහේ' මිනිසුන් 700 ක් පෝරකයට යවලා තියෙනවා. ඒක මහුගේ රස්සාව. එතෙත් මහු පුදුමා-කාර මානව දයාවෙන් යුත් මනුෂ්‍යයෙක්. මට ලිවිස් සිංහේ මුණ ගැසුණේ මරු සිරා ජීවිතයේ මරු වූ කැනිත මරුලා ජීවිතයේ ද කියන ගවේෂණය කරන්න ගිය ගමනකදීයි. අලුගොටුවා ජීවිතයේ මගේ මිනේ මැවුණේ මහා රුදුරු පොත්කිසි දෙනෙකුට ගලයෙන්. තමුත් ලිවිස් සිංහේ ඉතාම අහිංසක මනුෂ්‍යයෙක්. මම මනුෂ්‍යයන් ගැන විවා මිනිස්සු 700 ක් මරු වීම ඒක පාපයක් වෙන්නෙ කැද්ද කියලා. මහු අපුරු උත්තරයක් දුන්නා. 'පාපයක් තියෙනවා නම් මහඟයේ එන්න දුන්නෙ නාඩු-කාර උත්තරයක් දෙපොත් ඉතට උඩින් තමයි යන්නේ කියලා මහු කිව්වා. මට 'පුජා' චිත්‍රපටය නිර-

මාණය කරන්න වස්තු මිද වූයේ ගමගේ මේ ලිවිස් සිංහේ.

ධර්මසිරි ගමගේ චිත්‍රපට නිර්මාපක රචකයෙක් ද වෙයි. මහු එකී මාධ්‍යයට අවතීර්ණ වූයේ 'ආදර-වත්තයේ' චිත්‍රපටයේ නිර්මාපක ලිවීමෙනි. ඊට පසු වාණිජ මට්ටමේ චිත්‍රපට ගණනාවකට කතාව ගෝදෙබස් හෝ නිර්මාපකයන් ලිවේය. ඒ අතරින් මහු කතාව ලියූ 'ගතර දෙකාම පුරයේ' වඩාත් සුව-ගේෂ චිත්‍රපටයකි. එය මෙරට රනප්‍රිය සිනමාවේ සාර්ථක චිත්‍රපටයක් ලෙස විවාරකයන් විසින් සල-කනු ලබයි.

ගමගේ මහතා ලියූ නිර්මාපක තුනක් ගමගේ නොමඳ ප්‍රයෝජනවට තානු වෙයි. ඒ 'සිරිපාල සහ රන්-මැණික්', 'එයා දුන් ලොකුලයෙක්' (ධර්මසේන පතිරාජ සමඟ එක්ව) සහ 'සරුංගලේ' ය. 'සරුංගලේ' චිත්‍රපටයේ කතා සංකල්පය ගාමිණී ගොත්සේ-කාගේය. එතෙත් ඒ අයුරින් කතාව නාටකීය ලෙස ගොඩ නැගුවේ ගමගේය.

නිර්මාපක රචකයන් ලද අත්දැකීම් මස්සේ ගමගේ මහතා පසු කලෙක චිත්‍රපට අධ්‍යක්ෂණයට ද විවිදුණේය. 'යස අපුරු', 'පුජා' මහු නිර්මාණය කළ චිත්‍රපට දෙකකි. මෙයින් 'පුජා' ඉතාම අනුවේදිතය කතාවක් රැගත් සිනමාවක් විය. එහි එක කතාවට අනුව අලුගොටුවකට තම පුතු පෝරකයට යැවීමට සිදු වෙයි. එබඳු කතාවක් නොක තරම් ගදවත් කමිප කරවන පුදුද?

ගමගේ මහතා 1977 දී ලේක්හවුස් ආයතනයට බැඳී ගියේ. මහු 'සිරිමිණි', 'දිනමිණි' වැනි පුවත්පත්වල වගකීව පුතුකතාතුරු දරා ඇත. ගමගේ මහතා අසු ගණන්වල මුල් කාලයේ දී පාමණි 'යොවුන් ජනතා' පුවත්පතේ කාර්යාලයට පත් කෙරී. එකල තවක කවි කිරීමක් රැක සිටින බැවින් 'යොවුන් ජනතාව' මස්සේය. එසේම ගමගේ මහතා අලුත් ලේඛක ලේඛිකා පරපුරකට ද තම පුවත්පතේ අත දුන්නේය. රන්ජිත් අමරසිංහ පිලිගනිවිය. බණ්ඩාර ඇහැලියගොඩ, සෙනරත් ගොත්සාලකෝරාල, අතුල රජයේ, වන්දිසිරි දෙබන්ගොඩ, සුනන්ද රණසිංහ, පුමාලා අලංගන්සීලක, යමුනා මාලිනි ද සිල්වා, චිත්‍රපට නිලධාරී, ගාමිණී අබේකුමාර, රන්ජිත් මල්ලියාවටු, සෙනරත් බන්දුනාථ දසනායක, ඩබ්ලිව්. ඒ. සිකා රාජගී, කේ. එම්. අයි. ස්වර්ණසිංහ, උපාලි සමරසිංහ, ආර්යවංශ අබේසේකර, නිල්ලකී ක්‍රිස්ටෝපර්, දමෝ-ගොඩ ඒ. ජනදාස යනාදී වශයෙන් තම ගණනාවක් ඊට උදහරණ ලෙස දක්විය හැකිය.

2002 වසරේ පැවති ධර්මසිරි ගමගේ ප්‍රසාද ප්‍රණම උළෙලට 'යොවුන් ජනතා' පුවත්පතේ දෙරට වැඩි කවි කවි-දියත් හා නිර්මාණ ශිල්පීන් පත්සිය දෙනකු සහ-ගාමි වන බව එම උළෙල වෙනුවෙන් මුද්‍රිත ආරාධනා පත්‍රයේ සඳහන්ව

තිබිණි. එයින් සාක්ෂාත් වන්නේ 500 කට වඩා ආඩු-නිකයන් පිරිසක් ගමගේ මහතාගේ පත් වැටෙත් කලා ලෝකය ආලෝකවත් කර ගත් ජීව කොවේද?

'යොවුන් ජනතාව' මිනි වූ අඩුකියයන් ද එක්-කොට 'යොවුන් පතන් වැට' නමින් සංවිධානයක් ද පිහිටුවලා ගමගේ මහතා එම සංවිධානය මගින් රට පුරා යොවුන් ලේඛක වැඩමුළු පැවැත් වූයේය. වරක් නොගල මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ රනකලා කොතුනා-ගාර හුමයේ පැවති එවන් වැඩ මුළුවකට මම ද සහ-භාගි වීමි. එය ඉතාම සාර්ථක ලේඛක වැඩ මුළුවක් වූයේය.

'යොවුන් ජනතා' පුවත්පතේ සේවය කළ යුගය තම ජීවිතයේ ලස්සනම දවස් ලෙස ගමගේ මහතා සැල-කුවේය. එසේම තම ජීවිතයේ කතානාටුදායකම දවස ලෙස මහු සැලකුවේ 'යොවුන් ජනතා' පුවත්පත තනර කර දමූ දිනයයි.

'එද මගේ අස්වලට විතරක් තෙමෙයි. හිතටත් කඳුට ආපු අවසන්. මගේ හදවතේ ගස් මඳකට තනර වුණායේ එද මට දුනුණි.'

ගමගේ මහතාගේ ජීවිතය අවසාන ගායනේදී මහු වැඩි ජන අවධානයකට පාත්‍ර වූයේ පරිසර වාරිකා ලේඛකයකු වශයෙනි. මොහු පරිසරය ගැන විවිධ මුල පිරිවේ 'සිංහල බෞද්ධයා' පුවත්පතේ සේවය කළ වකවානුවේදීය. එම පුවත්පතේ ආයතනයට නිතරම වැඩම කළ කෙල්ල මුරේ ආනන්ද හිමියන්ට 'දිවා ගුහාව' යොයා ගැනීමේ හදබල වුවමනාවක් තිබිණි. උත්වහන්සේ ඒ ගැන ගමගේ මහතාට ද කීවේය.

එයින් මහුගේ ද කුතුහලය ඇවිස්සිණි. බලංගොඩ මහ වංශ මඳ දිවා ගුහාව පිහිටා ඇති බව සිටුවන්ට දකගන්ට ලැබිණි. ගමගේ මහතා ආනන්ද හිමියන් ද කැටුව මහ වනයේ දින තුනක් තිස්සේ ඇවිද්දේය. අව-සානයේ මහු මුදු දිවා ගුහාව යොයා ගත්තේ. නාදෙළ ගන්ද වනගත ගම්මානයේ දීය අණි ඇල්ලට නුදුරින් දිවා ගුහාව දකගන්ට ලැබිණි. පරිසර වාරිකා ලේඛ-තයට කමා තුළ උනන්දුවක් ඇති කළේ කෙල්ල මුරේ ආනන්ද හිමියන් බව ගමගේ මහතා ගෞරව පුරව්කට සිහිපත් කළේය.

ගමගේ මහතා කාමල් උයන, රෝස නිරුවානා කදු-පෙළ, මාද ගඟ, පානියංගල, වස්ගමුව, නෝර්ටන්-තුන්න, මුතුරාජවෙල වැනි රමණීය ස්ථාන ගැන ලියූ පරිසර වාරිකා කටහන් පාඨකයන්ගේ සිත් විචිත්ත-වයෙන් පුරවාලූයේය.

ඔබ අපේරවේ - වෙත රට රාජ්වලත් හුගත් ඇවිදලා තියෙනවා. ඒ අතරින් ඔබ දුටු වඩාත්ම සුන්-දර තුන් මොනවාද?

මම වරක් ගමගේ මහතාගෙන් ඇසීමි. මහු ඊට දුන් පිළිතුර මෙපරිදිය.

'සුන්දර තුන් හුගත් තියෙනවා. තමුත් අපේ වනන්තර තරම් සුන්දර තුන් තවත් තැනැ. අපේ දිය ඇලි එකකට එකක් වෙතත්. බැලූ බැල්මට ඔක්කොම එක වගේ ජේතන පුළුවන්. තමුත් සියුම්ව බැලූවොත් මේවා එකකට එකක් වෙතත් බව පැහැදිලියි. එක දිය ඇල්ලක් හරියට මුහුටරයක් වගේ තම අතෙන් දිය ඇල්ල කම කතා කරන ඉතාම රමණීය ගානාවක් තියෙනවා. ඒ ගානාව තේරුම් ගන්න පුළුවන් නම් අපූර්ව කවියක් අගන්න අපිට පුළුවන්. අනික දිය

ඇල්ලක. ගහක තන එකෙන් ලෙඩ රෝග හොඳ වෙනවා. මෙතෙක බේන් පැලූ විට ලිත් නේදිව වතුරයි ඇඟට වැටෙන්නේ. ඒ නිසා මේ වතුර මාසයයි.'

ගමගේ මහතා එක් මිනර පෝද සඳහන් රැසක සිහිරි පව් මකට හැග සිහිරි අප්පරාවන් බැලීමට ගිය ගමන ඉතාම රසවත් එකකි. ඒ අලලා මහු ලියූ ලිපියේ මෙසේ දක්වා තිබිණි.

'දහවල් කාලයේ දකිනවාට වඩා අපූරු සුන්දරත්-වයක් මවුන්ගේ (සිහිරි අප්පරාවන්ගේ) මුහුණේ දව්වී ඇත. සඳ එළිය වැටී මවුන්ගේ මුහුණ රත් පැහැයෙන් බැබළේ. එක් සිහිරි සුවචියකගේ අතේ ඇති මල් වට්-ටිය සඳ පැත් දියරෙන් දෝවනය වෙයි. ඇ සමඟ සිටින යෙහෙලියගේ අතේ ඇති නිල් මහනෙල් මල සඳ විල්ලේ රාත්‍රියේ පිපුණු කුසුමක් වැන්න. රන්වන් යන වදන මේ ලදුන්ට වඩාත්ම ගැලපෙන්නේ මවුන් සඳ එළියේ සන්මත් කරන මේ රාත්‍රියේ දීය. සඳ විලෙත් උඩට මතු වූ මේ සුවචියගේ උඩුකය ඔබ සිතට පිවිතුරු හැඟු-මක් ගෙන එයි. මවුන්ගේ මනෝරමය හැඩරුව ඔබ සිත ක්වීමට පත් කරයි. මේ නිහඬ රැසේ මවුහු ඔබ හා පිළිසඳුරේ යෙදෙති.'

පරිසර වාරිකා කටහන්වලදී ඉතාම විචිත්‍රවත් ගානා ලේඛකයන් හා විවා නිර්මට උගමගේ මහතා සමත් වූයේය.

'මම ලියන්නේ මම විඳු අත්දැකීම් පාඨකයන්ට ද තෙත වීදියටයි. මවුන්ගේ හිතට විතර රුප මැවෙන්න ලියන්න මින, අපි මාද ගඟ ගැන ලියන තොට කඩොලාත අස්සේ කාදුල පිත්ත වැව්ලා ඒ පිත්ත ඇගේ කැටරලා ද තෙත සිතල පාඨකයන්ට ද තෙන්න මින. එතකොටයි ඒ ලිපිය සාර්ථක බෙන්නේ'

ගමගේ මහතා ඒ ගැන මා හා එසේ කියා ඇත. මහු ලියූ මහ රැස උළියේ සිහිරි ගල මුදුනේ තම වූ ලිපිය කියව්දී පාඨකයන්ට සිහිරි ආලක මන්ද වේ සිටින්නක් වැනි ගැමිමක් ඇති වූයොත් එය පුදුමයට කාරණාවක් නොමේ.

1996 දී ඇරඹුණු 'රසඳුන' පත්‍රයේ ආරම්භක කර්තෘ වශයෙන් ගමගේ මහතා කටයුතු කළේය.

ධර්මසිරි ගමගේ වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථ-යෙන් ම මානව දයාවෙන් ආධු වූ කලාකරුවෙකි. මහු ඇතුළු කලාකරුවන් මෙන් කලා නිර්මාණ ශිල්පීන් පම-ණක් මානව හත්සිය ප්‍රකට කළේ නැත. තම මව, පියා සහ බිරියට මෙන්ම ආධුනික ලේඛකයන්ට පැ ආදරය, දයාව, කරුණාව, සෙනෙහස, ලෙන්ගතු බව අපි අත් දුක ඇත්තෙමු. සත් වසරක් අංගනාගයෙන් ඔත්පලට ලෙඩ ඇද වැනි සිටි නම ප්‍රියාදර බිරියට දිනපතා උවැටුණ කළේ ගමගේ මහතා බව මහුගේ ජීවිතයට සමීප කවුරුන් දක සිටි කාරණයකි.

'සිකා මයා මට අවස්ථාවක් ලබා දුන්නා නිසා හිතන්න. මම මයාගේ සහකරු, ඇත්තටම සහකරු කියන එකේ තේරුම ඒකයි. විවාහයට 'සරණ බන්ධ-නය' කියලා කියන්නේ ඒකයි. මම මේක තරම් ආකාවෙන් කරන්නේ.'

ගමගේ මහතාගේ අප උපස්ථාන දක ඉතිලුම් ගන්නා ප්‍රියා බිරිය සිකා කිසිවක් දෙබන විට ගමගේ මහතා ඊට පිළිතුරු දෙන්නේ එපරිදි දෙන්න ඇ සහකා-ලුමිනි. මහු එවන් වූ අනුන්තර මිනිසෙකි.

- සුනිල් මිහිඳුකල

'පුජා'

'යස. ඉසුරු'